

[2.16] Τοιούτων δὲ ὄντων Θηραμένης εἶπεν ἐν ἐκκλησίᾳ ὅτι εἰ βούλονται αὐτὸν πέμψαι παρὰ Λύσανδρον, εἰδὼς ἤξει Λακεδαιμονίους πότερον ἐξανδραποδίσασθαι τὴν πόλιν βουλόμενοι ἀντέχουσι περὶ τῶν τειχῶν ἢ πίστεως ἔνεκα. Πεμφθεὶς δὲ διέτριβε παρὰ Λυσάνδρῳ τρεῖς μῆνας καὶ πλείω, ἐπιτηρῶν ὁπότε Ἀθηναῖοι ἔμελλον διὰ τὸ ἐπιλελοιπέναι τὸν σῆτον ἅπαντα ὃ τι τις λέγοι ὁμολογήσειν.

[2.17] Ἐπεὶ δὲ ἦκε τετάρτῳ μηνί, ἀπήγγειλεν ἐν ἐκκλησίᾳ ὅτι αὐτὸν Λύσανδρος τέως μὲν κατέχοι, εἶτα κελεύοι εἰς Λακεδαίμονα ἰέναι· οὐ γὰρ εἶναι κύριος ὧν ἐρωτῶτο ὑπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ τοὺς ἐφόρους. Μετὰ ταῦτα ἠρέθη πρεσβευτῆς εἰς Λακεδαίμονα αὐτοκράτωρ δέκατος αὐτός.

[2.18] Λύσανδρος δὲ τοῖς ἐφόροις ἔπεμψεν ἀγγελοῦντα μετ' ἄλλων Λακεδαιμονίων Ἀριστοτέλην, φυγάδα Ἀθηναῖον ὄντα, ὅτι ἀποκρίναιτο Θηραμένει ἐκείνους κυρίους εἶναι εἰρήνης καὶ πολέμου.

[2.19] Θηραμένης δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πρέσβεις ἐπεὶ ἦσαν ἐν Σελλασίᾳ, ἐρωτώμενοι δὲ ἐπὶ τίνι λόγῳ ἤκοιεν εἶπον ὅτι αὐτοκράτορες περὶ εἰρήνης, μετὰ ταῦτα οἱ ἔφοροι καλεῖν ἐκέλευον αὐτούς. Ἐπεὶ δ' ἦκον, ἐκκλησίαν ἐποίησαν, ἐν ἧ ἄντέλεγον Κορίνθιοι καὶ Θηβαῖοι μάλιστα, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων, μὴ σπένδεσθαι Ἀθηναίοις, ἀλλ' ἐξαιρεῖν.

Μετάφραση

Τοιούτων δὲ ὄντων (τῶν πραγμάτων) Θηραμένης εἶπεν ἐν ἐκκλησίᾳ
Ενώ τέτοια ἦταν τα πράγματα ο Θηραμένης εἶπε στην εκκλησία του δήμου

ὅτι εἰ βούλονται πέμψαι αὐτὸν παρὰ Λύσανδρον,
ὅτι αν θέλουν να στείλουν αυτόν τον ίδιο στο Λύσανδρο,

ἥξει εἰδῶς Λακεδαιμονίους
θα επιστρέψει γνωρίζοντας καλά για τους Λακεδαιμονίους

πότερον ἀντέχουσι περὶ τῶν τειχῶν
ποιο από τα δύο, επιμένουν για τα τείχη

βουλόμενοι ἐξανδραποδίσασθαι τὴν πόλιν ἢ ἔνεκα πίστεως.
επειδὴ θέλουν να υποδουλώσουν την πόλη ἢ για εγγύηση.

Πεμφθεὶς δὲ διέτριβε παρὰ Λυσάνδρῳ τρεῖς μῆνας καὶ πλείω (χρόνον),
Και αφού στάλθηκε ἔμεινε στο Λύσανδρο τρεις μήνες και περισσότερο,

ἐπιτηρῶν ὁπότε Ἀθηναῖοι ἔμελλον ὁμολογήσειν
περιμένοντας πότε οι Αθηναῖοι σκόπευαν να συμφωνήσουν

ὅτι τις λέγοι
σε οτιδήποτε κάποιος ἔλεγε

διὰ τὸ ἐπιλελοιπέναι ἅπαντα τὸν σῖτον
εξαιτίας του ότι τελειώνουν όλα τα τρόφιμα

Ἐπεὶ δὲ ἦκε τετάρτῳ μηνί, ἀπήγγειλεν ἐν ἐκκλησίᾳ
Και όταν επέστρεψε τον τέταρτο μήνα, ανακοίνωσε στην εκκλησία του δήμου

ὅτι Λύσανδρος μὲν κατέχοι αὐτὸν τέως,
ὅτι ο Λύσανδρος κρατούσε αιχμάλωτο αυτόν ἔως τότε,

εἶτα (δε) κελεύοι ἰέναι εἰς Λακεδαίμονα·
και ἔπειτα διέταξε να μεταβεί στη Σπάρτη·

(ἔλεγε) γὰρ οὐ εἶναι κύριος (οὗτος)
Γιατί (ἔλεγε) ότι δεν ἦταν αρμόδιος (αυτός)

ῶν ἐρωτῶτο ὑπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ τοὺς ἐφόρους
για ὅσα ρωτήθηκε από αυτόν, ἀλλὰ οι ἐφοροί.

Μετὰ ταῦτα ἠρέθη πρεσβευτῆς αὐτοκράτῳ
Μετά από αυτά εκλέχθηκε ως πρεσβευτής με ἀπόλυτη εξουσία

εἰς Λακεδαίμονα δέκατος αὐτός.
για τη Σπάρτη δέκατος ο ἴδιος (μαζί με ἄλλους εννιά).

Λύσανδρος δὲ ἔπεμψεν τοῖς ἐφόροις Ἀριστοτέλην, ὄντα Ἀθηναῖον φυγάδα
Και ο Λύσανδρος ἔστειλε στους ἐφόρους τον Αριστοτέλη, που ἦταν Αθηναῖος ἐξόριστος

μετ' ἄλλων Λακεδαιμονίων ἀγγελοῦντα
μαζί με άλλους Λακεδαιμονίους για να αναγγείλει

ὅτι ἀποκρίναιτο Θηραμένει ἐκείνους εἶναι κυρίου εἰρήνης καὶ πολέμου.
ὅτι ἀπάντησε στο Θηραμένη ὅτι ἐκεῖνοι ἦταν ἀρμόδιοι για εἰρήνη και πόλεμο.

Θηραμένης δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πρέσβεις ἐπεὶ ἦσαν ἐν Σελλασίᾳ,
Και ο Θηραμένης και οι άλλοι πρέσβεις ὅταν βρίσκονταν στη Σελλασία,

ἐρωτώμενοι δὲ ἐπὶ τίνι λόγῳ ἤκοιεν,
και αφού ερωτήθηκαν για ποιο λόγο είχαν ἔρθει,

εἶπον ὅτι (ἤκοιεν) αὐτοκράτορες περὶ εἰρήνης,
εἶπαν ὅτι (εἶχαν ἔρθει) με ἀπόλυτη ἐξουσία για εἰρήνη,

μετὰ ταῦτα οἱ ἔφοροι ἐκέλευον καλεῖν αὐτούς
μετά από αυτά οι ἔφοροι διέταξαν να καλέσουν αὐτούς. (στη Σπάρτη)

Ἐπεὶ δ' ἤκον, ἐποίησαν ἐκκλησίαν,
Και ὅταν ἔφτασαν, συγκάλεσαν συνέλευση,

ἐν ἧ ἄντέλεγον Κορίνθιοι καὶ μάλιστα Θηβαῖοι,
στην ὁποία ἀντιπρότειναν οι Κορίνθιοι και κυρίως οι Θηβαῖοι,

πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων,
και πολλοί ἄλλοι ἀπό τους Ἕλληνες,

μὴ σπένδεσθαι Ἀθηναίοις, ἀλλ' ἐξαιρεῖν.
να μη συνθηκολογήσουν με τους Αθηναίους, ἀλλά να τους ἀφανίσουν.